

Imaja vsak četrtak
in velja s poštnino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
na celo leto K 4.—
na pol leta „ 2.—
na četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnistvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Delezniki katoli-
čanskega društva do-
bitajo list brez po-
stne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Pesemski list dobí
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede popoldne.

Štev. 44.

V Mariboru, dne 30. oktobra 1902.

Tečaj XXXVI.

Cenj. gg. volilni možje gornjeradgonskega, ljutomer- skega in ormoškega okraja!

Ker so gg. dr. Rosina, Mursa in Kočevar odklonili kandidaturo za deželni zbor in ker je več narodnih volilnih mož sedaj meni ponudilo kandidaturo, izjavljam, da sprejemam kandidaturo za kmet-ske skupine gornjeradgonsko-ljuto-mersko-ormoškega voliln. okraja.

Iskreno obžalujem, da se vsled kratkega časa, ki še ga imamo do volitve dne 4. novembra ne morem predstaviti cenjenim volil-nim možem in razviti svojega pro-grama. Prihodnji praznik in pri-hodnja nedelja, dne 1. in 2. nov., pa sta med našim vernim sloven-skim ljudstvom posvečena spominu na drage rajnike in ne zdi se mi spodobno, motiti s političnimi shodi svetost teh dni. V slučaju izvo-

litve pa bom uporabil prvo priliko, da se predstavim svojim volilcem in rojakom.

Sicer pa je moje politično miš-ljenje volilcem itak dovolj znano. Spoznali so je lahko iz mojih govorov na mnogoštevilnih sho-dih po Spodnjem Štajerskem in iz listov „Slovenski Gospodar“ in „Naš Dom“, pri katerih sode-lujem. Pri vsem javnem delovanju mi je bilo osobito do tega, da se povzdigne ugled in blagostanje kmet-skega stanu do iste višine, ki mu pripada vsled njegove važ-nosti v človeški družbi in še po-sebno pri našem slovenskem na-rodu. V tem smislu bom tudi deloval nadalje!

V narodnem oziru bom branil z vsem naporom svojih sil pravice slovenskega naroda. Hude izkušnje me niso ustrašile dosedaj in me tudi v bodoče ne bodo!

Program, ki ga je izdal na-rodni volilni odbor v Celju za

druge slovenske kandidate, sprej-mem tudi jaz.

Moje geslo pa bo: Iz slo-venskega kmet-skega naro-da sem izšel, za slovenski kmet-ski narod mi je tudi delati!

Maribor, dne 28. vinot. 1902.

Anton Korošec.

Slovenskim volilcem!

Rojaki! Voliti Vam je zopet poslanec za deželni zbor štajerski!

Te volitve vršijo se v resnih časih. Raz-mere, v katerih živimo na Štajerskem, so se v zadnji dobi zelo poslabšale za nas Slo-vence. Deželna vlada, katera se je v prejšnjih časih vsaj nekoliko ozirala na Slovence in njih potrebe, postala je voljno orodje nemško-narodne stranke in vidimo, da je njej naj-večja skrb, ugoditi željam in zahtevam te stranke, vidimo, da mirno gleda, kako slo-venski narod davijo gospodarsko, po-litično in narodno, da pa živi na Štajerskem dobra tretjina prebivalstva slo-venske narodnosti, in da ta tretjina ima tudi svoje potrebe in pravice v na-rodnem in kulturnem oziru, do te zavesti vodja deželne vlade še očitno ni dospel. Naravno je torej, da je postala nem-

Listek.

Na grobovih.

Prev. M. T. F.

Pozna jesen je. Solnce nima več čarobne moči kakor po letu, rahli njegovi žarki tre-pečejo med iglami temnega silovja. Dreve stoji žalostno, kakor bi tugovalo za prekras-nim poletjem, ko je še zelenelo polno močij, polno življenja. Vsaki dan mu vzame nekaj lepote, slednjič stoji suho in golo ter moli veje proti nebu, tja v modro višavo, kakor bi prosilo usmiljenja, milosti...

Tako gre naprej.

Danes pa je vse zagrnjeno v gosto me-glo. Iz sivih oblakov že prši. Tudi posamezne snežinke že padajo na zemljo. V cerkvenem zvoniku je odbila ura štiri popoldan. Komaj so se izgubili urini udarci po zraku, razle-galo se je daleč na okrog veličastno, a čudno tožno zvonjenje. Moj Bog, solze mi prihajajo pri teh glasovih! Kako tudi ne, saj obhajamo danes najžalostnejši dan v letu, dan vseh vernih duš.

Vse hiti na pokopališče. Pridruži se mi, dragi moj! Skupno hodiva, vem, da imava danes isto pot. Glej, že od daleč vidiš svit tisočerih lučic. Čuj, to šumenje, drvenje, ko-

liko življenja v trenutkih, polnih žalosti! Na-grobna pesem te budi! Grob pri grobu, sto-tero nagrobnih križev, nagrobnih spomenikov, nagrobnih napisov! Postoj — opazuj!

Tukaj vidiš klečečo osebo, utopljeno v molitev za svoje rajne. Oni tam zre strmo pred-se, vzdih za vzdihom se mu izvija tru-dno iz njegovih prsi, in zopet se zamisli. Ta si briše grenke solze, kajti tudi njej se je smrt s svojo neusmiljeno roko približala ter ji ukradla drago bitje.

Koliko truda, dela in skrbi je našlo tukaj svoj konec. Kdo bi preštel znojne kapljice, koje je prelil marsikateri tukaj počivajočih v življenju hudih urah in nepokoju. Koliko nadlog, bede in pomanjkanja je težilo njih srca. A sedaj je delopust! Trpin je našel pokoj!

Kako ležijo vsi križem! Mladenič, star-ček, bogatin, ubožec, mnogospoštovan, ne-znaten, priprost, blagodušen pa tudi hudobnež. Mnogi so že davno strohnili in niti sledu ni več po njih, nekatere pokriva še le nedolgo temni grob.

Pod to gomilo počiva mladenič. V cvetju življenja je položila neizprosna smrt svojo železno roko na njegovo ramo. Bil je edini sin ubožnih starišev. Oče in mati sta se na vso moč trudila in delala, da sta preskrbela otroku potrebne hrane in obleke. Mož je

pletel po zimi koše, jerbese, popravljaj skafe, vezal lonce, po leti je delal na polju. Mati pa je po zimi predla, po leti pa hodila na dnino, kadar se je le količkaj mogla odtrgati od doma. Nad vse rada sta imela svojega sina; pazila sta nanj bolj kot na zenico svo-jega očesa. Saj sta videla v njem podporo svojih starih let, vanj sta stavila vse upe in nade. Le žal, da se na tem svetu najlepše nade in upi zemljanov večidel zrušijo v nič in izginejo kakor izgine kapljica v neizmer-nem morju. Ne dolgo, in uničeno je bilo to mlado življenje. Mladenič, ljubljeneč starišev, ležal je na mrtvaškem odru. Zaspal je za vedno! Nekdaj tako cvetoči, veseli obraz — je blede, brezbarven, kakor bi ga iz voska upodobila umetnikova roka. Le prijazen na-smehljaj, znak njegove blage duše, ostal je še na njegovih mrtvaških ustnih.

Mlad tako še in že mrje,
že zapušta cvetni svet.

— Ah, kako težko je vmreti
sredi najkrajših let...!

Njegova gomila nam jasno priča, da smrt nikomur ne prizanaša, tudi ne krepki mladosti. Zato bodi vselej pripravljen, kajti neznan ti je dan, ura, trenutek tvojega od-hoda iz solzne doline v negotovo večnost! Negotovo? Da! Saj ne veš, te bo li objela blaženost zveličanih duhov — ali pa mrak

sko-narodna večina štajerskega deželnega zbora, katera je bila že od nekdanj sovražna vsemu, kar spominja na slovenski narod, še boljše brezobzirna in krivična. Da je odklanjala vse še tako skromne zahteve Slovencev, naj so se iste nanašale na narodne, kulturne ali celo gospodarske težnje.

Slovincem niso dovolili nobene meščanske, kmetijske ali srednje šole. — Drznili so se celo z deželnim glavarjem na čelu izjaviti, da ne priznavajo slovenskemu narodu nobenih pravic, ne v narodnem, ne v kulturnem oziru. — Nasprotno pa so poleg velikega števila vseh mogočih že obstoječih višjih in strokovnih nemških šol na deželne stroške ustanovili v Ptuj popolno nemško gimnazijo, v Mariboru nemško učiteljsko, v Celju nemško meščansko šolo za deklice, poleg že obstoječih meščanskih šol za dečke. Dali so ogromno svoto za vsenemško protislovensko pevsko slavnost v Gradcu in stalno podpirajo društva, ki imajo namen izpodkopavati Slovincem narodni in gospodarski obstoj.

Vse to delajo brez sramu iz deželnih dohodkov, h katerim doplačujejo Slovenci eno tretjino.

Uravnali so skoro vse reke na Gornjem in Srednjem Štajerskem, pustili pa so reke na Spodnjem Štajerskem, kakor Pesnico, Dravo, Pako, Sotlo, Savinjo, Ščavnico, Voglajno, Hudinjo itd., da divjajo in opustošajo njive in travnike in delajo neprecenljivo škodo.

Za zgradbo železnice na Spodnjem Štajerskem zahtevali so in jemali doneske od Slovencev, — in potem še napisov na postajah niso dovolili tudi v slovenskem jeziku.

Naravno je, da so se slovenski poslanci v Gradcu čutili, ne kakor med sodeželani, ampak kakor med pravimi sovražniki ter zapustili konečno deželni zbor, v katerem je že samo glas spregovorjene slovenske besede zadostoval, da so nemški poslanci kazoč svoje zaničevanje slovenskosti potegnili skoro do zadnjega iz zbornice. Slovenski poslanci so izjavili s svojim izstopom najglasnejši protest proti nasilstvu nemške večine.

Nezasedeni sedeži naših poslancev so bili grizeči črv slabe vesti nasilni nemški večini.

Zopet so volitve tukaj, zopet bode treba izbirati svoje poslance za deželni zbor štajerski. Volitve se je treba vdeležiti, že da kažemo, da so spodnještajerski mandati naša slovenska last. — Z izvolitvijo dobe naši poslanci pravico iti v deželni zbor, — a dolžnost stopiti v deželni zbor se jim s tem nikakor ne nalaga!

Mora se jim prepustiti, da sami po svojem sprevidu odločijo svoje bodoče postopanje,

ter se drže ali nadaljne abstinence, ali pa da vstopijo v deželni zbor. Gotovo pa je, da če vstopijo, našli bodo v Gradcu staro sovraštvo zoper Slovence, našli bodo, da jih čakajo isti težki boji za pravice in za obrambo slovenskega naroda proti nemško-nacionalni večini, katera ima zahvaliti svojo vladu in moč edino le najbolj krivičnemu volilnemu redu, kar jih je na svetu, in katero krivico si hoče s še krivičnejšim volilnim redom ohraniti za večne čase!

Nas pa naj vspodbuja zavest, da se usoda štajerskih Slovencev ne odločuje v Gradcu, da je Slovanov v Avstriji tako ogromna večina, da bode moč te večine kot elementarna sila raztrgala spono, v katere hočejo vkovati Slovence.

In tudi slovenski narod, kateri napreduje v kljub neugodnim razmeram z mladeniško močjo od leta do leta, čegar zahteva: »proč od Gradca« postaja od dne do dne silnejša, rešen bode graškega nemškega jarma!

Volite torej Vam priporočene kandidate, isti so izkušeni branitelji Vaših pravic, zato jim smete mirno zaupati svoje gospodarske in kulturne zadeve in svojo narodno čast.

Stopite složno na volišče, naj svet vidi, da je slovenski narod na Štajerskem krepko združena falanga, ob kateri se enkrat morajo razbiti vsi navali sovražnikov!

V Celju, meseca oktobra 1902.

Narodni volilni odbor.

Volilno gibanje.

Slovenski volilni možje! Dne 4. novembra, to je prihodnji torek, so volitve poslancev za kmetske skupine. Volilni možje, ne pozabite na legitimacije ali izkaznice, vzamite jih seboj! Narodni volilci mariborskega okraja se zbirajo v Narodnem domu, narodni volilci ptujskega okraja tudi v Narodnem domu, narodni volilci gornjeradgonskega, ljubljanskega in ormoškega okraja pa se zbirajo ob 9. uri zjutraj v gostilni gosp. Va v potiča v Ljutomeru, da gredo potem skupno na volišče, ki se začne ob 10. uri. V teh treh volilnih okrajih morajo priti gotovo vsi narodni volilci na volišče, da kje ne zmagajo posilnemski kandidati, ki so jih postavili ptujski nemški trgovci in krčmarji. Za vse slučaje naj ostanejo v teh okrajih volilci na volišču, dokler se ne proglasi izid volitve. Mogoče namreč, da bi bilo treba kje ožje volitve. Naši kandidati so za Maribor gg. Robič in Roškar,

za Ptuj g. dr. Jurtela, za Ljutomer g. Ant. Korošec. Agitirajte še za te kandidate med omahljivimi volilnimi možmi!

Naši slovenski kandidati. Na volilne listke zapišite naslednja imena naših kandidatov:

1. Za Maribor-Sv. Lenart-Slov. Bistrica: g. **Franco Robič**, profesor v Lembahu in g. **Janez Roškar**, posestnik v St. Juriju v Slov. goricah.

2. Za Ptuj-Rogatec: g. dr. **Franco Jurtela**, odvetnik v Ptuj.

3. Za Ljutomer-Gornja Radgona-Ormož: g. **Anton Korošec**, urednik v Mariboru.

4. Za Slovenji Gradec-Šoštanj-Marenberg: g. **Ivan Vošnjak**, veleposestnik v Šoštanju.

5. Za Celje-Vransko-Gornjigrad-Šmarje-Laško-Konjice: g. dr. **Ivan Dečko**, odvetnik v Celju in g. dr. **Juro Hrašovec**, odvetnik v Celju.

6. Za Brežice-Kozje-Sevnica: g. **Josip Žičkar**, dekan v Vidmu.

V Studencih pri Mariboru so bili izvoljeni volilni možje: Jakob Jurič, Peter Kolnik, Klemenšek Andrej in Marolt Lovrenc. Sami narodnjaki! Od nasprotnikov je izvoljen samo 1 volilni mož. Slava zavednim volilcem v Studencih!

V Kamnici so zmagali Slovenci. — Istotako v Jelovcu. Zavednim volilcem vsa čast!

Št. Iljska fara volila je pri današnjih volitvah za deželni zbor same zanesljive slovenske može in sicer so volile občine sledeče posestnike: Št. Ilj v Slov. gor.: Thaler Franjo, Ferk Josip, Tišler Miha. Cirknica: Bauman Janez, Poppmayr Franc. Ceršak: Hauc Anton, Reiter Jožef. Selnica ob Muri: Žebot Jurij, Golob Jožef. Dobrenje: Bauman Franc, Stingl Jakob. Pri Št. Ilju se Nemci letos niso več udeležili volitve, ker so naprej videli, da bi propadli. Po Pistorju res lahko žalujejo! — Slava vsem slovenskim volilcem!

V Hajdini pri Ptuj je zmagala narodna katoliška stranka v kljub strastni agitaciji nasprotnikov. Izvoljena sta za volilna moža z večino glasov: Janez Grahar in Miha Stolec.

Sv. Jakob v Slov. gor., 25. t. m. Pri volitvah volilnih mož Sterčevi pristasi popolnoma pogoreli. Prodrli so z ogromno večino sami vrli katoliško-narodni posestniki: namreč: Plateis Franc, Sirk Ivan, Peklar

večne smrti! A oboje je le v tvojih rokah. Voli sedaj! Voli pravočasno! Voli dobro!

Zraven mladeniča počiva starček. Nagrobni napis ti priča, da je umrl v visoki starosti. Živel je celih 80 let. Kako dolgo je to! Kajne, tebi, ki si zdrav in čil, dozdeva se osemdeset let polovica večnosti. A kaj poreče starček v tej gomili? »Ne«, ti kliče iz groba, »kakor kratek sen mi je teklo življenje! Še predno sem slutil, dotekla mi je zadnja ura, kajti tudi v moji starosti čutil sem se močan in krepak.

Lahkomiselno sem živel v šumenju in vrvenju posvetnosti, v skrbah življenja. Pehal se in tvegaj za dobičkom. Hotel si množiti premoženje. Nisem se zmenil za smrt, ki me je nemo zasledovala, da bi me vsak hip pokosila s svojim ostrim orožjem.

Tako sem preživel dolgo vrsto let brez priprave za večno poslednjo uro. Kolikim se godi istotako! Srečavaš starko, opirajočo se na potno palico. Komaj in komaj se pomika dalje, vsak hip postoji, da si nabere novih moči, a še goji vesele nade. Še upa marsikaj dobrega in prijetnega od življenja.

Starček, starka! Pomisli, bliže in bliže prihaja resna ura, hiti — še je čas! Vestno porabi še zadnje trenutke svojega življenja. Dovolj dolgo si služil nevhvaležnemu svetu!

Krenimo nekaj korakov dalje! Dospemo

do groba, v katerem spava mož, ki je moral zapustiti ženo in otroke. Kdor ga je poznal, bi skoro dvomil, da smrt premaga tudi tega korenjaka. In vendar! Kmalu je vse izginilo! Moč in krepkost ukradla mu je brezobzirna smrt ter ga neusmiljeno pogreznila v ta temen propad.

Ločiti se je moral od oseb, nad vse mu dragih. Kako bolešno plaka mati, kako ihtijo otroci! Kam naj se obrnejo? Kaj naj počnejo? Zapuščeni so in brez pomoči kakor ptica, ki ji pristrižejo peroti, da se ne more dvigniti v sinji zrak.

Človeško življenje je pač res enako cvetlici na polju. Danes je v divnem cvetu, jutri že poveša glavico pod pekočimi solnčnimi žarki ali pa jo izruje huda burja in v trenotju uniči rahlo življenje. Pogostoma ji prinese slana sredi pomladne gorkote in krasote z ledenim poljubom nemilo smrt! Nili tudi v življenju tako? Krepak mož, blag oče je bil. Godilo se mu je kakor mogočnemu hrastu. Hrabro se je ustavljal hudim viharjem, nekoč mu je vendar silni piš odlomil vejo ali celo vrh. Sredi svojih opravil zaprla mu je smrt knjigo življenja. Iz svoje družine, kateri je bil podpora in varstvo, bil je odtrgan za vselej.

Smrt se ne briga za zapuščene otroke, ne gleda na bridke solze. Smrt je brezobzirna.

Ona ne vpraša: so li tvoji posli lepo urejeni, si oskrbel svojo družino? Zatorej nikoli ne zaupaj svoji krepkosti, ne zdravju! Vse te vara, vse goljufa!

Kdo neki počiva ondi, kjer kinčajo grobišče tako nežne in krasnobojne cvetlice? Bila je mlada deklica! S svojo izredno lepoto in ljubeznivostjo očarala je vsakogar, ki jo je videl, z njo govoril. Pravi angelj v človeški podobi! Njena lepota in miloba je slovela daleč na okrog. A kje je sedaj? Kje cvetoči obraz, kje one žarne, ljubke oči, kje vsa telesna krasota, vitka rast? Vse je izgubljeno! Vse uničeno! Prah in pepel so borni ostanki vse lepote! Groza in strah počiva v grobu. Ostudne golazni se vijejo okrog...

Mladenič, glej, enaka usoda čaka tudi tebe! Kako osabno in samozavestno stopaš tudi ti, ker čutiš, da se ozira tudi na tebe marsikatero oko z dopadenjem! Vse žrtvuješ za svoje lepo telo. Nobeden trud, ohraniti si je, ti ne preseda. A pomisli: vsa posvetna lepota mineva kakor najlepša vrtna roža. Ostra sapa pripihlja in že bledeva njeno ličice. Ti si ji sicer nežen vrtnar in gojitelj, a nimaš moči, ohraniti ji vedno cvetoče življenje. Vedi torej, da le dušna lepota in blagost srca traja na veke; ona te spremlja do sodnega stola, ondi spričuje in te zagovarja, da si vreden neminljive sreče v nebesih.

Matija, Lorber Franc, Kraner Martin, Šantl Franc. Čast našim zavednim volilcem! Živela Robič in Roškar!

V župniji Sv. Benedikta v Slov. gor. je vseh osem volilnih mož za Robiča in Roškarja.

Tinje na Pohorju. Tu so volilnim možem izbrani naši možje: Janez Medvešek, Jernej Dušej in Matevž Šega. Volilna agitacija je bila živahna. »Štajerčeva« stranka se je močno nadejala zmage. Vsi zanesljivi za Robiča in Roškarja. Slava zavednim volilcem!

V Št. Marjeti pri Mariboru so v vseh šestih občinah zmagali slovenski volilni možje. Slava volilcem, mi gremo naprej!

V Jarenini pri Mariboru so v treh občinah — Jarenina, Pesnica, Vukovsko — prodrli zavedni Slovenci s svojimi volilnimi možmi. Le v občinah Kaniža in Poličko so zmagali nasprotniki — a tokrat že z dvema glasovoma večine. Torej tudi tukaj napredek!

V Slovenjebistriškem okraju je okoli 50 volilnih mož, ki so odločno za naša narodna kandidata gg. Robiča in Roškarja. Med ostalimi se je nekaj omahljivih. Na delo!

Sv. Trojica v Halozah. Tudi tukaj je izvoljen naroden volilen mož.

Verhovlje na Pristovi. Tukaj sta izvoljena volilnim možem, kakor pred šestimi leti, Miha Rudolf in Janez Goričan. Vrla narodna moža!

Cirkovce. Dne 22. okt. vršila se je pri nas volitev volilnih mož. Izvolili smo si same slovensko-katoliške možje, kateri se na dan volitve ne bodo dali pregovoriti od nasprotnikov.

Laporje, dne 23. oktobra. Za volilne možje smo izvolili pri nas same zanesljive katoliško-narodne volilne možje, in sicer v Laporju: Matijo Urlep, v Hošnici: veleposest. Franca Mlakar, v Vrholah: Valent. Potisk, v Zabljeku: Antona Robar in Blaža Pobijač. Povsod tako in nasprotnikom ni treba skrbeti za kandidate!

Poljčane 21. oktob. Vse poljčanske občine so volile narodne volilne možje: Luščka vas 1, Brezje 2, Poljčane 2, Stanovsko 1, Pekel 2, Studenice 2, torej nobenega izdajalca!

Gornja Polskava. Tudi tukaj so bili izvoljeni sami krščansko-narodni volilni možje v kljub strastni agitaciji nasprotnikov.

Šmarje pri Jelšah. V četrtek, dne 23. t. m. se je za okolico trg Šmarje vršila

Potujva dalje! Kako zapuščena je ta gomila! Brez vsakega znamenja, brez nagrobnega spomina. Reveža, siromaka objema ta prostorček zemlje. Sam in zapuščen je hodil po svetu, nihče ni vprašal po njem; brez spomina je šel tudi v smrt. Mnogo trpljenja in uboštva je moral pretrpeti. Do dna je spraznil kelih bridkosti. Blagor njemu, ako je voljno in udano nosil svoje gorje. Kako lahka mu bo zemljica! Zatorej: »Ne boj se vojske, a boj se Boga, saj On plačilo za zmago da!«

Nekako ponosno se dviga oni nagrobni spomenik. V zlatem napisu na dragocenem kamnu spoznaš, da je postavljen bogatašu. Trd in mrzel kakor nagrobni kamen, ki stoji ob njegovem grobu, bil je nekaj tudi on. Brezčutno, neusmiljeno srce je imel za svojega trpečega bližnjega. Nemo je bilo njegovo uho za vsako prošnjo v sili in potrebnosti. Zato pa tudi sedaj nikogar ni, ki bi molil in jokal zanj, da bi bil Bog usmiljen sodnik njegovi duši. Živel je le za svoje zaklade, ki jih je nakopaval z železno roko, dokler ga ni smrt odtrgala ter vse bogastvo izročila

volitev volilnih mož za deželni zbor. Izvoljeni so sami odločno krščansko-narodni možje skoro enoglasno. Značilno je, da privržencev ptujskega »Štajerca« ni bilo blizu! To kaže, da je »Štajerčeva« modrost za Šmarje preveč plesnjava.

V občini Gajovci je bil izvoljen dne 25. oktobra mož narodnjak Jan. Rižnar kot volilni mož.

V Št. Petru v Savinjski dolini je v vseh treh razredih zmagala slovenska stranka. Živeli zavedni Št. Petrcani! Bog daj, da bi jih posnemali povsod na okrog!

Dopisi.

Iz Ormoža, koncem oktobra. (Naš deželni poslanec) naj bode čast. gosp. Anton Korošec, urednik v Mariboru; drži se naj našega starega programa: »Vse za vero, dom, cesarja!«

Pa je duhovnik, pravijo eni; pa se nam nič ni predstavil, ugovarjajo drugi. Take besede pa so prazne! Namreč, dosedanji kandidat je bil g. dr. Rosina, ki se je pa odločno odpovedal kandidaturi. Kakov razložek je pa med kandidaturami teh obeh gospodov? Ta-le: G. dr. Rosina je posvetnik, pa priporočan od duhovnika (č. g. kanonik dr. Mlakar); g. Korošec je pa sam duhovnik, priporočan od nas posvetnikov, toraj v tem ni prave razlike med obema.

Tudi drugi ugovor ne drži; č. g. Korošec se nam predstavlja morebiti po 50 krat, gotovo pa po 25 krat na leto; zato ga popolnoma poznamo iz »Slovenskega Gospodarja« in »Našega Doma«.

Razun tega pa se je osebno na pre mnogih shodih pokazal zborovalcem in jih s krepko besedo podučeval in navduševal. Sedaj pred volitvijo je čas prekratek, po volitvah pa gotovo pride svoje volilce pozdravljat.

Končno še tretji ugovarja, rekoč: da naš poslanec mora biti kmet; Korošec pa je duhovnik.

Tudi ta ugovor ne velja; vprašamo vas namreč, od koga ste se več naučili gospodarskih reči, od svojega soseda kmeta, ali od »Slovenskega Gospodarja« in od »Našega Doma«? — Kaj moj sosed-kmet ve, to vem tudi jaz; kar pa »Slov. Gospodar« poučljivega prinese, to nam je novo in dosedaj neznano. In vse to poskrbi v »Slov. Gospodarju« in »Našem Domu« za nas g. Korošec, na vse to on pazi. Sicer pa se v deželnem zboru ne delajo postave, kako se mora sejati, orati, kositi, ampak tam se delajo postave v blagor in zlo kakega stanu. Ako pa je »Slov. Gospodar« učitelj, mora njegov urednik biti v teh rečeh domač; in to je g. kandidat A.

smehljajočim se naslednikom. Nekdanjemu slovečemu bogatašu vstal je samo ta spomenik, mimo katerega stopa potnik brezčutno in nemo, kakor je bil on nekaj brezčuten za svojega bližnjega.

Nepregledna vrsta enakih slik in prizorov nudi se ti na tem mestu. Ako pa pregledaš celi širni posvečeni prostor, vidiš, da se dviga zmagonosno na grobovih podoba križa. Sv. križ je zmagovalec smrti in pekla. Križ je znamenje, v katereni spavajo v miru in pokoju telesa umrlih. Sveti križ na grobovih je jasna priča, da je tukaj počivališče kristijanov, ki so v življenju stavili vse nade in upe na svojega Zveličarja in ki so v zvesti veri za Njega živeli in umrli. Njih duh se dviguje nad oblake, tja, kjer je njih pravi dom.

Spomnimo se pogosto in radi pokojnih, molimo zanje, da nam tudi oni pripomorejo s svojo močjo srečno doseči kraj veselja in radosti. Ako hočeš, da se ljubi Bog usmili tebe, usmili se ti vernih duš v vicah, kajti usmiljeni bodo našli usmiljenje!

Korošec, ki je tudi iz kmetskega stanu rojen. Toraj, da bi poslanec ravno moral biti kmet, to ni nikakor neizogibno potrebno, da pa mora znati vse krivice, ki se kmetskemu stanu godijo, in da pozna pripomočke, kako se naj lahko odpravijo in da ima voljo in zmožnost vse to v razburjenem gračkem deželnem zboru povedati, to pač pričakujemo od našega poslanca, naj že bode potem doma kmet ali duhovnik, ali odvetnik. In da te krivice in pripomočke g. Korošec pozna, dokazuje nam vsaka številka »Slov. Gospodarja« in »Našega Doma«, kjer nas uči, budi in navdušuje!

Toraj složno in navdušeno na volitvišče za č. gosp. A. Korošca in zmaga, sijajna zmaga nam je gotova.

Več volilcev iz ormoškega okraja.

Iz Cirkove na Drav. polju. (Volitve volilnih mož). Dne 22. vinotoka 1902 vršila se je v naši občini volitev volilnih mož za deželni zbor. Ista je pokazala, da so se tudi do zdaj tako zaspane Cirkovce začele malo vzbujati. Poprej se za volitve, niti za občinske, niti za deželno- ali državno-zborske ni brigala skoraj živa duša, a sedaj je prišlo čez 30 volilcev na volišče. Izvoljeni so kot volilni možje sami zanesljivi in zavedni slovenski možje, namreč: g. kaplan Ivan Lorbek, g. župan Anton Goljat ter občinski svetovalci g. Matevž Goljat, gg. Jurij in Jernej Bauman. Po cirkovski župniji in okoli Pragarskega znani krčmar in »Gemischtwarenhändler« iz Strazgojnice, Jože Stampfl je sicer tudi prignal svojo posilinemško gardo na volišče, a ista je slavno pogorela. Pa si ne smete misliti, da so to bili tisti znani šnopsarji, ki vedno tičijo pri Stampflu, ne to so bili, česar skoraj svojim lastnim očem nisem verjel, in kar me je najbolj ožalostilo, sami trdni kmetje. Izvzemši dva, katera že od poprej poznam kot verna pristaša »Štajerca« in njegovega glavnega zastopnika za Cirkovce, Stampfla, bi se mi o ostalih niti sanjati ne moglo, da bi se mogli od tega privandranega posilinemca, ki se je v Strazgojnici komaj malo udomačil, dati tako pregovoriti. Iz vasi Strazgojnica, v kateri toči Stampfl žganje, ni bilo kmeta na njegovi strani, pač pa iz Šikol. In to so kmetje, katerim sem poprej pripisoval vsaj nekaj samozvesti. Eden je še imel pač toliko samozvesti, da je še pred volitvijo pobegnil. Ubogega Stampfla je bilo menda malo strah, ker je svoje pristaše porinil v sobo, kjer se je volilo, a sam si ni upal noter, ampak jo je pobrisal. Še le ko je bila volitev že končana, se je zopet prikazal in se je hotel nekaj repenčiti, da se mu baje ni nič naznanilo, ob koliki uri bode volitev. A občinski tajnik g. Goričan mu jih je podal pod nos; Stampfl je namreč sam lastnoročno podpisal obvestitev o volitvi, kjer je stal natanko dan in ura volitve. »Sicer pa«, rekel je g. Goričan, »ravno tisto nedeljo, kadar prideš ti v Cirkovce k maši, ne morem dati oklicati volitve«. Stampfl namreč sploh malokedaj zahaja v cerkev. No, taki ljudje so navadno pristaši »Štajerca«. Torej Cirkovljani, zdramite se že vendar enkrat, pokažite, da ste zavedni Slovenci, ki ne trpite, da bi se med vami širil ta lažnjivi »Štajerc«. Oklenite se tesno bralnega društva! Pa kaj govorim, bralnega društva? Isto vendar tudi spi! Vsaj slišati ni nič o njem. Gospod predsednik, kaj je to? Ali bom res moral objaviti razmere, ki vladajo pri bralnem društvu? Žalostno, taka brezbriznost in zaspanost! Merodajni činitelji v Cirkovcah! tukaj je hvaležno polje vaše delavnosti, tukaj zastavite svoje moči in ves upliv, kar ga imate, za Boga in domovino! Ako kmalu ne začnete z delom, potem — pri Bogu je mi-llost, pri meni ne!